

КОМУНІКАТ

КООРДИНАЦІЙНОГО УКРАЇНСЬКОГО КОМІТЕТУ

Українські політичні партії й організації: 1) Українське Національно-Демократичне Об'єднання; 2) Українська Соціалістично-Радикальна Партія; 3) Українська Соціал-Демократична Робітничка Партія; 4) Українська Партія Соціалістів-Революціонерів; 5) Організація Українських Націоналістів; 6) Український Національно-Державний Союз; 7) Союз Гетьманців-Державників; 8) Українська Революційно-Демократична Партія дня 14. липня 1946 р. створили **КООРДИНАЦІЙНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КОМІТЕТ** для погоджування своїх плянів і починів у веденні визвольної боротьби, ухваливши при тому однозгідно такі резолюції:

I. Українські політичні організації, маючи на оці найвище національне добро, увійшли між собою в контакт з метою переводити внутрішнє упорядкування українського політичного і громадського життя та координування національно-визвольних зусиль.

II. За передумову успішності цієї акції прийнято на конференції 12. 3. 1946. р. такі засади:

Теперішні складні і несприятливі для нас міжнародні відносини, важке становище нової української еміграції і, зокрема, її неозначений та неформований під правовим оглядом стан, промовляють переконливо за необхідність об'єднатися всім зорганізованим українським національно-політичним групам до спільної, чесноі та лояльної співпраці над внутрішнім консолідаційним процесом нашої еміграції на демократичних підставах і над унаглядненням цього процесу на закордонному (зовнішньо-політичному) відтинку.

За передумову практичного переведення в життя дійсної консолідації зібрані представники політичних груп уважають однозгідно такі засади:

а) Здорове громадське і політичне життя нації має базуватися на твердих принципах права і християнської моралі.

б) Усі політичні чинники осуджують як суперечні з правом і мораллю та як шкідливі у житті нації, зокрема для її нормального розвитку, всякі прояви морального та фізичного терору.

в) Усі політичні групи якнайрішучіше відкидають усякі тотально-монопартійні тенденції, як фашистського і націонал-соціалістичного, так і більшовицького характеру, та спільними силами поборюватимуть їх у кожній ділянці українського життя.

г) Українські політичні чинники визнають у публичному житті нації такі основи для реалізації консолідації: свобода думки і слова, взаємна лояльність, чесна критика відмінних поглядів та порозуміння в справах одноставних політичних виступів назовні. Одночасно виключають поборювання осіб, ідей і рухів за собами клевети, інсинуації, очорнювання та денунціації.

III. До цієї акції можуть приступити тільки такі українські національно-політичні організації, які повнотою приймають постанови з дня 12. березня 1946 р. і зобов'язуються їх виконувати.

IV. Усі політичні організації чи групи, учасники цієї акції, мають повну свободу організаційної праці, поширювання та популяризації своїх програм і ідеологій, не порушуючи засад постанов із 12. 3. 1946 р.

У. Усі політичні організації, що беруть участь у цій акції, зобов'язуються не переводити жадної акції загально-національного значення, без попереднього повідомлення і порозуміння з іншими організаціями в спільному координаційному органі, та дбатимуть про те, щоби цю засаду прийняли й ті організації та установи, в яких учасники цього порозуміння працюють, чи які вони підтримують.

VI. Усі учасники акції визнають, що бов'язком кожної суспільної та політичної української організації є скеровувати свої сили для здобуття державної волі українського народу та повернення йому народоправного ладу і соціальної справедливости.

VII. Учасники порозуміння вважають за конечне плекати і підтримувати добросусідські взаємини з демократичними визвольними рухами народів середньої і східної Європи та народами Азії, щоби спільними зусиллями прямувати до мирного полагодування господарських і політично-державних проблем цієї частини Європи й Азії на основах демократичної національної рівности в етнографічних межах.

VIII. Усі політичні організації ставлять собі за дальше завдання, після успішного переведення координації, довести до консолідації українського політичного життя в спільному керівному осередку.

IX. Для виконання цих завдань покликуються до життя Український Координаційний Комітет, зложений з уповноважених рівних представництв усіх політичних організацій, що беруть участь у цій акції.

X. Вищенаведені засади координаційної акції учасники її зобов'язуються подати до відома і виконання всім своїм членам.

Ці постанови ухвалено після низки нарад, започаткованих 12. 3. 1946 р. представниками згаданих у вступі організацій, за почином і за співучастю делегата об'єднаних організацій Канади і США—о. д-ра Кушніра.

У всіх вище згаданих нарадах брали участь представники ОУН (С. Бандери). Дня 4. 9. 1946 р. на першому засіданні Координаційного Українського Комітету (КУК) представники ОУН (С. Б.) заявили, що вони не візьмуть участі в працях КУК.

Повідомляючи українське громадянство про цей перший крок на шляху до консолідації, закликаємо всіх українців, без огляду на партійну приналежність і переконання, приднатися до цього почину та підтримати його, а разом з тим взяти активну участь у боротьбі за здійснення нашого незмінного і найвищого ідеалу.

КООРДИНАЦІЙНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КОМІТЕТ

11 вересня, 1946 року.